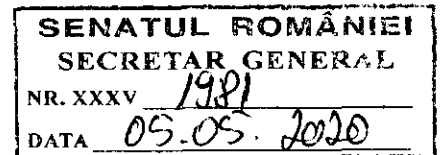
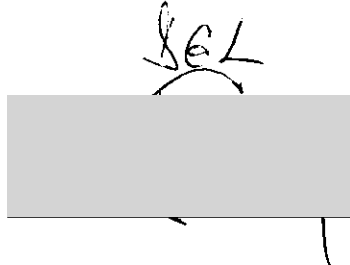

Către,
Senatul României
Secretariatul General al Senatului

În atenția:
Doamnei Izabela Chencian
Secretarul General al Senatului

Stimată doamnă,

Referitor la propunerea legislativă pentru modificarea Ordonanței de Urgență 93/2012, privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară - L241/2020, vă comunicăm următoarele:

A. Considerații generale

Propunerea legislativă are ca obiect de reglementare modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară. În conformitate cu prevederile art. 117 alin. (3) din Constituția României, republicată, inițiativa legislativă face parte din categoria legilor organice¹ și, conform prevederilor art. 75 alin. (1) din Constituția României, republicată, prima Cameră sesizată este Camera Deputaților².

În documentul de motivare care însoțește propunerea legislativă, inițiatorii invocă stabilitatea piețelor financiare nebankare și apărarea drepturilor asiguraților, însă apreciem faptul că măsurile

¹ Art.117 (...)

(3) Autorități administrative autonome se pot înființa prin lege organică.

² Art. 75 - (1) Se supun spre dezbateră și adoptare Camerei Deputaților, ca primă Cameră sesizată, (...), precum și proiectele legilor organice prevăzute la (...) articolul 117 alineatul (3), (...). Celelalte proiecte de legi sau propuneri legislative se supun dezbaterii și adoptării, ca primă Cameră sesizată, Senatului.

Autoritatea de Supraveghere Financiară (A.S.F.) nu urmărește doar apărarea drepturilor asiguraților, astfel cum afirmă inițiatorii în expunerea de motive, ci și a altor consumatori de produse financiare existente pe piețele financiare nebankare (pensii private și piață de capital).

B. Considerații punctuale

1. Referitor la modificarea propusă la art. 1 alin. (2), remarcăm faptul că inițiatorii doresc eliminarea autonomiei și independenței A.S.F, în scopul trecerii acesteia sub control parlamentar.

Textul inițiatorilor:

Art. 1 (..)

„(2) Autoritatea de Supraveghere Financiară, denumită în continuare A.S.F., se înființează ca autoritate administrativă de specialitate, cu personalitate juridică, aflată sub controlul Parlamentului, autofinanțată, care își exercită atribuțiile potrivit prevederilor prezentei ordonanțe de urgență, prin preluarea și reorganizarea tuturor atribuțiilor și prerogativelor Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare (C.N.V.M.), Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor (C.S.A.) și Comisiei de Supraveghere a Sistemului de Pensii Private (C.S.S.P.P.)”

Față de această propunere, facem următoarele precizări:

A.S.F. fost înființată ca **autoritate administrativă autonomă, de specialitate, cu personalitate juridică, independentă și autofinanțată**, prin preluarea și reorganizarea tuturor atribuțiilor și prerogativelor Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare (C.N.V.M.), Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor (C.S.A.) și Comisiei de Supraveghere a Sistemului de Pensii Private (C.S.S.P.P.), **la rândul lor autorități autonome, de specialitate, cu personalitate juridică, independente și autofinanțate**. Prevederile legale prin care a fost întărită independența acestor trei autorități au fost preluate din legile speciale care reglementau înființarea autorităților mai sus-menționate, în legislația care reglementează în prezent înființarea, organizarea și funcționarea A.S.F.

Pe fondul crizei financiare din 2007 și 2008 s-au constatat deficiențe ale supravegherii în sectorul financiar atât în cazuri individuale, cât și la nivelul sistemului în ansamblu. S-a concluzionat că modelele naționale de supraveghere nu erau în măsură să țină pasul cu globalizarea financiară și cu realitatea piețelor financiare europene, bazate pe integrare și interconectare, în cadrul cărora numeroase instituții financiare desfășoară activități transfrontaliere. Criza a adus în prim-plan deficiențe în domeniul cooperării, coordonării, al aplicării coerente a dreptului Uniunii Europene și al încrederii între autoritățile naționale de supraveghere.

Astfel, în noiembrie 2008, Comisia Europeană a însărcinat un grup la nivel înalt condus de Jacques de Larosière să facă recomandări privind modul de consolidare a mecanismelor europene de supraveghere în vederea unei protecții sporite a cetățenilor și pentru a reda încrederea în sistemul financiar. În raportul final prezentat la 25 februarie 2009³, grupul la nivel înalt a recomandat consolidarea cadrului de supraveghere pentru a se reduce pe viitor riscul apariției crizelor financiare și gravitatea acestora. Acesta a recomandat reformarea structurii de supraveghere a sectorului financiar în Uniunea Europeană. Respectivul grup a conchis, de asemenea, că ar trebui creat un sistem european al supraveghetorilor financiari, care să cuprindă trei autorități europene de supraveghere, una pentru sectorul bancar, una pentru sectorul valorilor mobiliare și una pentru sectorul asigurărilor și pensiilor ocupaționale, și a recomandat crearea unui comitet european pentru risc sistemic, potrivit Regulamentului (UE) nr. 1.094/2010 al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a Autorității Europene de Supraveghere (Autoritatea Europeană de Asigurări și Pensii Ocupaționale)⁴.

În România, legea care a avut drept scop întărirea independenței celor 3 autorități care formează în prezent A.S.F. este *Legea nr. 289/2010 pentru modificarea și completarea unor acte normative*. Adoptarea acestei legi a fost determinată de necesitatea transpunerii în practică a condiționalităților agreate cu Banca Mondială în contextul Împrumutului pentru Politici de Dezvoltare 2009 (WB Development Policy Loans), precum și a recomandărilor formulate de raportul de Larosiere.

³ http://ec.europa.eu/finance/general-policy/docs/de_larosiere_report_en.pdf

⁴ Regulamentul (UE) nr. 1.094/24.11.2010 al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a Autorității Europene de Supraveghere (Autoritatea Europeană de Asigurări și Pensii Ocupaționale), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei nr. 2.009/79/CE a Comisiei (JOL 331/15.12.2010)

Astfel cum am menționat, aceste documente urmăreau întărirea capacității de supraveghere și control în cadrul tuturor sectoarelor financiare din Uniunea Europeană, cu obiectivul de a stabili un sistem european de supraveghere mai eficient, integrat și sustenabil. În anul 2009, Banca Mondială a stabilit împreună cu autoritățile române un set de condiționalități aferente sectorului financiar. Una din aceste condiționalități prevede, așa cum se arată și în raportul Larosiere, necesitatea stabilirii unui cadru legal care să alinieze nivelul de independență politică și autonomie financiară ale fostelor autorități care compun în prezent A.S.F., și anume CSA, CNVM și CSSPP, la cele ale BNR. Pentru îndeplinirea acestei condiționalități s-a agreat cu Banca Mondială aprobarea de către Ministerul Finanțelor a unui proiect de lege privind independența politică și autonomia financiară a reglementatorilor din sectorul financiar, care să garanteze, printre altele, că:

1. aceste instituții își stabilesc singure politicile și nivelul de renumerare a personalului pe principii transparente de evaluare raportate la piață;
2. procesul de selecție și demitere a personalului acestor instituții nu este stabilit prin decizii politice;
3. procesul de nominalizare a membrilor Consiliului și a personalului executiv numiți statutar ai acestor instituții se bazează exclusiv pe calificări tehnice;
4. bugetul acestor instituții nu este supus aprobării Parlamentului, și
5. personalul acestor instituții beneficiază de protecție legală pentru acțiunile întreprinse cu bună credință în exercitarea atribuțiilor ce le revin.

În 2013, în Memorandumul de Înțelegere dintre UE și România (MoU) și în Memorandumul de Politici Economice și Financiare (MEFP) dintre România și FMI aferente acordului Stand-By de tip preventiv încheiat de România cu FMI și UE⁵.

Printre aceste măsuri se stipula: „*Pentru a întări supravegherea pieței financiare nebancale și pentru a încuraja protecția consumatorilor, autoritățile vor asigura amendarea legislației privind ASF până la finele lunii septembrie 2013 pentru a respecta cele mai bune practici internaționale, în special*

⁵ http://discutii.mfinante.ro/static/10/Mfp/pachet_acorduri/memorandum_romania_ue2013.pdf au fost incluse și prevederi care vizează domeniul de activitate al A.S.F.

cu privire la dimensiunea Consiliului de Administrație care ar trebui limitată la maxim 9 membri, la calificările profesionale minime necesare pe care trebuie să le aibă membrii Consiliului A.S.F., la protecția acordată prin lege personalului de supraveghere și instituției, precum și la evitarea conflictelor de interese, în special a legăturilor acestor membri cu Parlamentul.” Pentru a răspunde acestor prevederi, a fost adoptată *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 94/2013 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea A.S.F., precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 136/1995 privind asigurările și reasigurările.*

În iulie 2018, în raportul publicat de Banca Mondială și Fondul Monetar Internațional în urma exercițiului de evaluare a sectorului financiar (FSAP)⁶ se recomandă consolidarea independenței A.S.F., având în vedere că evoluțiile de pe piața asigurărilor au fost agravate de influența politică pe care Parlamentul o exercită asupra autorității de reglementare a asigurărilor prin numirea și revocarea tuturor membrilor Consiliului A.S.F.

De asemenea, potrivit prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr.93/2012, A.S.F. este autoritate competentă desemnată în conformitate cu :

- art. 22 alin. (1) din Regulamentul (CE) nr. 1.060/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 septembrie 2009 privind agențiile de rating de credit;

- art. 22 din Regulamentul (UE) nr. 596/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 martie 2014 privind abuzul de piață și respectiv art. 124 din Legea nr. 24/2017 privind emitenții de instrumente financiare și operațiuni de piață;

- art. 67 din Directiva 2014/65/UE/15-mai-2014 privind piețele instrumentelor financiare și de modificare a Directivei 2002/92/CE și a Directivei 2011/61/UE (MIFID II).

Totodată, în baza art.2 alin. (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012, A.S.F. este unica autoritate națională competentă pentru reprezentarea intereselor României în cadrul Organizației Internaționale a Comisiilor de Valori Mobiliare - IOSCO, Autorității Europene pentru Valori Mobiliare

⁶ (<http://documents.worldbank.org/curated/en/658491532921446622/Romania-Financial-Sector-Assessment>)

și Piețe - ESMA, Autorității Europene de Supraveghere pentru Asigurări și Pensii Ocupaționale - EIOPA și Asociației Internaționale a Supraveghetorilor în Asigurări – IAIS.

Prin urmare, apreciem că obligația de independență a ESMA și a EIOPA ar trebui prezervată și în ceea ce privește autoritățile competente naționale, având în vedere atât rolul acestora în funcționarea piețelor instrumentelor financiare, cât și obligația de cooperare cu ESMA și EIOPA, a căror imparțialitate și obligativitate este reglementată prin actele legislative enunțate mai sus.

2. Referitor la propunerea de modificare a art. 9 alin. (1) lit. a¹):

Propunerea inițiatorilor:

„a¹) să aibă studii superioare de lungă durată, absolvite cu diplomă de licență, în domeniul financiar;”

Față de această propunere, apreciem că, prin introducerea condiției ca studiile superioare absolvite cu diplomă de licență să fie exclusiv în domeniul financiar, se restrânge, în mod nejustificat, posibilitatea ca membrii Consiliului A.S.F. să poată ocupa această poziție dacă sunt absolvenți în domeniile economic, bancar etc. Este neclar ce consideră inițiatorii că este inclus în domeniul financiar și de ce studiile economice, de exemplu, nu sunt corespunzătoare ocupării funcției. În plus, credem că s-ar crea și o discriminare pentru categoriile de persoane care, absolvente fiind de alte studii decât cele din domeniul financiar, au lucrat în domeniile reglementate și supravegheate de A.S.F., având o expertiză semnificativă în acest sens.

Astfel, în opinia noastră propunerea inițiatorilor îngreșește posibilitatea oricărui altor candidați de a fi numiți membri, absolvenți de studii superioare în domenii și specializări la fel de relevante pentru supravegherea piețelor financiare nebancale, precum economie generală, statistică, studii juridice etc.

De asemenea, criteriile de selecție a membrilor conducerii A.S.F., executivi și/sau neexecutivi, prevăzute la art. 9 alin. (1), dar și cele privind revocarea acestora, prevăzută la art. 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012, au fost subiect de dezbateră parlamentară și analiză din partea organismelor financiare internaționale, urmare cărora au rezultat formele actuale ale art. 9 și 10.

3. În ceea ce privește introducerea celor două noi alineate, alin. (3) și (4), la art. 9:

Textul inițiatorilor:

„(3) În cadrul activității de control parlamentar, prevăzut la art. 1 alineatul 2 din OUG 93/2012, Consiliul ASF prezintă un raport anual către Parlament și orice alte rapoarte cerute de comisiile permanente de specialitate ale celor două Camere.

(4) Raportul anual va fi depus până la data de 1 martie a anului următor și, cu avizul Comisiei pentru buget, finanțe, activitate bancară și piață de capital din Senat, Comisiei economice, industriei și servicii din Senat, Comisei pentru politică economică, reformă și privatizare din Camera Deputaților și Comisiei pentru buget, finanțe și bănci din Camera Deputaților, va fi suspendată dezbaterii și aprobării celor două Camere reunite.”

Față de aceste propuneri arătăm următoarele:

Reglementarea relațiilor dintre Parlament și Guvern/celelalte organe ale administrației publice (inclusiv autoritățile administrative autonome), este legiferată în cadrul Capitolului IV din Constituția României, republicată.

Astfel, art.111 din legea fundamentală, intitulat „Informarea Parlamentului”, prevede:

„(1) Guvernul și celelalte organe ale administrației publice, în cadrul controlului parlamentar al activității lor, sunt obligate să prezinte informațiile și documentele cerute de Camera Deputaților, de Senat sau de comisiile parlamentare, prin intermediul președinților acestora. În cazul în care o inițiativă legislativă implică modificarea prevederilor bugetului de stat sau a bugetului asigurărilor sociale de stat, solicitarea informării este obligatorie.

(2) Membrii Guvernului au acces la lucrările Parlamentului. Dacă li se solicită prezența, participarea lor este obligatorie.”

Astfel, analizând dispozițiile constituționale și pe cele pe care inițiatorii le propun ca alineate noi, se poate observa că obligația de informare a Parlamentului **există și în prezent**, prin chiar prevederile constituționale invocate, neexistând, astfel, o justificare reală a dispozițiilor nou propuse.

În plus, arătăm că art. 17 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012, astfel cum este în prezent în vigoare, și a cărei existență a fost ignorată de inițiatori, prevede următoarele:

„Art. 17. - (1) În numele A.S.F., președintele Consiliului prezintă Parlamentului, până la data **de 30 iunie a anului următor, raportul anual al A.S.F.**, care cuprinde activitățile acesteia, situațiile financiare anuale și raportul de audit, ce vor fi dezbătute, **fără a fi supuse votului** în ședința comună a celor două Camere ale Parlamentului.

(2) Raportul prevăzut la alin. (1) se publică de către A.S.F., după prezentarea acestuia în Parlament, în Monitorul Oficial al României, Partea a II-a.”

În completarea celor de mai sus, redăm în cele ce urmează dispoziții pe care le apreciem relevante cuprinse în *Regulamentul activităților comune ale Camerei Deputaților și Senatului*:

„SECȚIUNEA a 6-a

Alte proceduri speciale

Art. 100. – (1) Data ședinței comune pentru dezbateră rapoartelor ce se prezintă Parlamentului de către autoritățile publice prevăzute de Constituție se stabilește cu respectarea unui termen de cel puțin 5 zile de la data difuzării lor către deputați și senatori.

(2) Rapoartele se examinează de comisiile permanente sesizate în fond și raportul comun al acestora se difuzează parlamentarilor cu cel puțin o zi înainte de **prezentarea lui în ședința comună a celor două Camere.**

(...).

Art. 101. – Camerele întrunite în ședință comună pot hotărî, în exercitarea atribuțiilor de control ale Parlamentului, efectuarea unor verificări sau anchete proprii de către comisii comune special constituite în acest scop sau de către comisiile permanente ale Camerelor, care vor prezenta un raport comun.”

După cum se poate vedea din lecturarea dispozițiilor invocate, rapoartele instituțiilor se prezintă și se dezbate în plenul reunit al celor două Camere, **fără ca acestea să fie supuse votului**, în opinia noastră tocmai în spiritul informării Parlamentului și nu al unei subordonări a instituțiilor /autorităților față de acesta.

Față de soluția legislativă propusă de inițiatori la alin. (4) al art. 9 și anume că „(4) Raportul anual va fi depus până la data de 1 martie a anului următor (...)”, subliniem faptul că nu am regăsit, printre argumentele aduse de inițiatori în expunerea de motive, niciun motiv pentru care raportul anual al A.S.F. ar trebui depus până la data de 1 martie a fiecărui an și nu astfel cum este reglementat în prezent la art. 17, până la 30 iunie.

4. Față de propunerea de modificare a art. 10 alin. (2) arătăm următoarele:

Textul în vigoare al art. 10 alin. (2) este următorul:

„(2) Niciun membru al Consiliului A.S.F. nu poate fi revocat din funcție din alte motive sau prin altă procedură decât cea prevăzută la alin. (1).”

Această prevedere, în opinia noastră, a fost adoptată de legiuitor tocmai ca să asigure independența și stabilitatea membrilor Consiliului A.S.F.

Propunerea inițiatorilor pentru art. 10 alin. (2) este:

„Respingerea de către Parlament a raportului anual de activitate atrage demiterea, de drept, a Consiliului ASF.”

Față de această propunere, a demiterii de drept a Consiliului ASF, ca urmare a respingerii de către Parlament a raportului anual de activitate al ASF, apreciem că o asemenea măsură apare ca excesivă și poate conduce la disfuncționalități în desfășurarea activității și, în acest sens, cu privire la imposibilitatea îndeplinirii, de către aceasta a competențelor atribuite prin actele legislative UE, enumerate anterior.

Mai mult, în urma unei analize proprii a modului de organizare și funcționare al altor autorități similare din cadrul Uniunii Europene (21 state membre), nu am identificat niciun caz din care să rezulte o asociere a revocării membrilor Consiliului cu Raportul Anual de Activitate al autorității. Din cercetarea detaliată efectuată pentru 6 din aceste state membre (Bulgaria, Croația, Italia, Polonia, Portugalia, Spania) nu am regăsit indicii cu privire la prevederi care să stipuleze condiții de revocare a membrilor ca urmare a respingerii Raportului Anual de Activitate al autorității.

O astfel de măsură ar fi, așadar, de natură a destabiliza piețele financiare, prin supunerea unui vot politic a unei activități desfășurate de o autoritate autonomă și independentă, ceea ce este în contradictoriu inclusiv cu argumentele invocate de inițiatori în expunerea de motive care afirmă că doresc stabilitatea piețelor financiare nebancare.

5. În ceea ce privește introducerea alin. (3) la art. 10, apreciem următoarele:

Textul inițiatorilor:

„(3) În situația în care plenul Camerelor reunite ale Parlamentului nu se întrunește din lipsă de cvorum legal, birourile permanente ale Senatului și Camerei Deputaților numesc un președinte interimar al ASF pe o perioadă de 30 de zile.”

Față de această propunere, arătăm că nu își găsește justificare nici măcar în cuprinsul documentului de motivare care însoțește inițiativa legislativă. În opinia noastră, această propunere încalcă prevederi constituționale și legale cuprinse în:

- **Constituția României, republicată:**

Art. 65. - (1) (..)

(2) Camerele își desfășoară lucrările și în ședințe comune, potrivit unui regulament adoptat cu votul majorității deputaților și senatorilor, pentru:

(..)

k) îndeplinirea altor atribuții care, potrivit Constituției sau regulamentului, se exercită în ședință comună.

- **Regulamentul activităților comune ale Camerei Deputaților și Senatului:**

„Art. 13. – Camera Deputaților și Senatul se întrunesc în ședințe comune pentru:

(...)

21. efectuarea altor numiri în funcții care, potrivit legii, intră în competența Parlamentului;

(...)”

„Art. 15. – (1) Birourile permanente ale Camerei Deputaților și Senatului se întrunesc în ședință comună, la convocarea președinților acestora, pentru:

a) adoptarea proiectului ordinii de zi și a proiectului programului de lucru ale ședințelor comune ale Parlamentului;

b) stabilirea datei și locului desfășurării ședințelor comune;

c) pregătirea și asigurarea desfășurării în bune condiții a lucrărilor ședințelor comune;

d) îndeplinirea oricăror altor atribuții prevăzute de Legea nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și de celelalte acte normative în vigoare incidente.

(2) Lucrările ședințelor comune ale birourilor permanente ale celor două Camere sunt conduse, prin rotație, de președinții acestora sau, în absența lor, de către unul dintre vicepreședinți, desemnat de către președintele respectivei Camere.”

„Art. 53. – (1) În toate cazurile în care Camera Deputaților și Senatul, în ședințe comune, adoptă legi, hotărâri sau moțiuni de cenzură, trebuie să fie prezenți cel puțin jumătate plus unu din membrii care compun cele două Camere ale Parlamentului.

(2) Înaintea votului final, ce va fi exprimat asupra inițiativelor legislative, hotărârilor sau asupra moțiunii de cenzură, președintele de ședință va verifica, prin apel nominal, întrunirea cvorumului legal, dacă un lider de grup solicită acest lucru.

(3) Dacă în sală nu sunt prezenți cel puțin jumătate plus unu din numărul deputaților și senatorilor, președintele care conduce ședința comună a celor două Camere amână votarea până la întrunirea cvorumului legal.”

- **Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară**

„Art. 8. - (1) A.S.F. este condusă de un Consiliu format din 9 membri, dintre care un președinte, un prim-vicepreședinte și 3 vicepreședinți, care sunt membri executivi. Fiecare dintre cei 3 vicepreședinți are atribuții specifice corespunzătoare unuia dintre cele 3 sectoare de supraveghere financiară. În **hotărârea Parlamentului României de numire** a acestora se stabilește sectorul de supraveghere financiară pentru care sunt numiți. Ceilalți 4 membri sunt membri neexecutivi.

(2) Membrii consiliului A.S.F. **sunt numiți de Parlament, în sedința comună a celor două Camere**, la propunerea comună a Comisiei pentru buget, finanțe, activitate bancară și piață de capital și a Comisiei economice, industrie și servicii din Senat și, respectiv, a Comisiei buget, finanțe și bănci și a Comisiei pentru politică economică, reformă și privatizare din Camera Deputaților.

(...)”

Așadar, din simpla lecturare a dispozițiilor constituționale și legale invocate se poate constata că propunerea inițiatorilor, ca în situația în care plenul Camerelor reunite ale Parlamentului nu se întrunește din lipsă de cvorum legal, birourile permanente ale Senatului și Camerei Deputaților numesc un președinte interimar al A.S.F. pe o perioadă de 30 de zile, este nefondată și nu își găsește niciun suport legal.

Îndeplinirea cerinței cvorumului este o obligație constituțională a parlamentarilor iar neîndeplinirea ei nu poate avea drept consecință, sub nicio justificare, tragerea la răspundere a altcuiva, aplicând un fel de sancțiune, în concepția inițiatorilor, unei autorități al cărei raport, ipotetic vorbind, ar urma să fie supus votului. Pe de altă parte, din textele legale invocate se poate observa că numirea, chiar și pe perioadă determinată, a președintelui unei instituții/autorități autonome, nu poate fi apanajul birourilor permanente, ci este în sarcina plenului reunit în cvorumul legal pentru astfel de numiri, și anume cel puțin jumătate plus unu din membrii care compun cele două Camere ale Parlamentului, astfel cum prevede Regulamentul activităților comune ale Camerei Deputaților și Senatului.

În plus, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 reglementează foarte clar modalitatea de numire/revocare a membrilor Consiliului A.S.F. astfel cum reglementează și modalitatea de exercitare a mandatului de președinte de către prim-vicepreședinte, în situațiile reglementate de lege și din cauze obiective, și nu ca urmare a neîntrunirii cvorumului de ședința a plenului comun, din motive neimputabile autorității, oricare ar fi aceea.

6. În ceea ce privește modificarea alin. (1) al art. 12, în fapt introducerea unor noi litere, lit. f) și g) la alin. (1), apreciem următoarele:

Textul inițiatorilor:

Art. 12 - (1) Calitatea de membru al Consiliului A.S.F. încetează în următoarele situații:

(...)

„f) Prin respingerea de către Parlament a raportului anual de activitate, conform art. 10 alin. 2

g) În cazul membrilor executivi, în situația în care există documente care atestă măsurile efectuate, cu puternic impact negativ, asupra pieței de care sunt responsabili, conform art. 8 alin. 1”.

Reglementarea prin propunerea legislativă a demiterii de drept a Consiliului A.S.F., ca urmare a respingerii raportului anual de activitate al A.S.F. de către Parlament precum și a încetării calității de membru executiv al Consiliului A.S.F., în situația în care există documente care atestă măsurile efectuate, cu puternic impact negativ, asupra pieței de care sunt responsabili, apreciem că introduce un element de incertitudine cu privire la continuitatea activității A.S.F. și cu privire la posibilitatea îndeplinirii competențelor atribuite prin actele legislative UE enunțate mai sus.

Pe lângă toate argumentele arătate anterior, facem și o observație generală referitoare la forma proiectului de lege care nu respectă normele de tehnică legislativă, nici la redactarea proiectului, nici pe conținut, soluțiile legislative propuse nefiind corelate cu prevederile legale existente în cuprinsul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 93/2012.

De asemenea, propunerile din proiect nu se regăsesc în documentul de motivare care însoțește inițiativa legislativă.

Față de cele arătate, Autoritate de Supraveghere Financiară nu susține propunerea legislativă susmenționată.

Cu deosebită considerație,

p. Președintele Autorității de Supraveghere Financiară

Prim-vicepreședinte

Elena-Doina Dăscălescu

